

rendelkezik azon szomszédok irányában is, akik a korábbi megállapítási eljárásban nem minősültek félnek, és velük szemben a későbbi engedélyezési eljárásban hivatkozni lehet e határozatra, még ha [eredeti 2. o.] lehetőségük van is arra, hogy kifogást emeljenek a projekttel szemben az említett engedélyezési eljárásban (azaz az alapeljárásban olyan értelemben, hogy a projekt hatásai veszélyeztetik életüket, egészségüket vagy tulajdonjogukat, vagy az számukra szag, zaj, füst, por, rengés formájában vagy más módon elfogadhatatlan terhelést okoz)?

Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

- Megkívánja-e az uniós jog, különösen a 2011/92 irányelv, annak közvetlen alkalmazása útján, az első kérdésben említett kötelező erő elutasítását?

(¹) HL 2012 L 26., 1. o.

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2013. november 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Annegret Weitkämper-Krug kontra NrW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

(C-571/13. sz. ügy)

(2014/C 24/10)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Annegret Weitkämper-Krug

Alperes: NrW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (¹) (EK HL 200[1]. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítés: HL L 242., 2006.9.5., 6. o., HL L 124., 2011.5.13., 47. o.) 27. cikkének (1) bekezdését, hogy annak a később felhívott bíróságnak, amely a 44/2001 rendelet 22. cikke alapján kizárólagos joghatósággal rendelkezik, mégis fel kell függesztenie az eljárást azon elsőként felhívott bíróság joghatósága végleges tisztázásáig, amely nem rendelkezik kizárólagos joghatósággal a 44/2001 rendelet 22. cikke alapján?

(¹) A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (EK HL 200[1]. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítés: HL L 242., 2006.9.5., 6. o., HL L 124., 2011.5.13., 47. o.)

A cour d'appel de Bruxelles (Belgium) által 2013. november 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hewlett-Packard Belgium SPRL kontra Reprobel SCRL

(C-572/13. sz. ügy)

(2014/C 24/11)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel de Bruxelles

Az alapeljárás felei

Felperes: Hewlett-Packard Belgium SPRL

Alperes: Reprobel SCRL

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- A 2001/29 irányelv (¹) 5. cikke (2) bekezdése a) pontjában és 5. cikke (2) bekezdése b) pontjában szereplő „méltányos díjazás” kifejezést eltérően kell-e értelmezni attól függően, hogy a papíron vagy hasonló hordozón történő, valamely fotómechanikai vagy ehhez hasonló hatású eljárással végzett többszörözést bármilyen felhasználó végezheti, vagy természetes személy által magáncélra végzett, kereskedelmi célt közvetlenül vagy közvetve sem szolgáló többszörözésről van szó? Igenlő válasz esetében milyen szempontokon kell alapulnia az eltérő értelmezésnek?
- Úgy kell-e értelmezni a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdése a) pontját és 5. cikke (2) bekezdése b) pontját, hogy azok lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy a jogosultaknak járó méltányos díjazást a következő formában állapítsák meg:
 - a védelem alatt álló művek másolására alkalmas készülékek Közösségen belüli gyártója, importőre vagy megszerzője által e készülékeknek az államterületen történő forgalomba hozatalakor fizetett átalány díjazás, amelynek összegét kizárólag azon sebesség alapján állapítják meg, amellyel a fénymásoló percnként meghatározott számú másolatot képes készíteni, a jogosultak által esetlegesen elszenvedett egyéb hátránnyal való egyéb összefüggés nélkül, és
 - kizárólag a készített másolatok számával megszorított egységár alapján meghatározott arányos díjazás, amely attól függően változik, hogy az adós együttműködött-e e díjazás beszedését illetően, amelyet a műveket másoló jogi vagy természetes személyeknek kell megfizetniük, vagy ezek helyett azon személyeknek, akik visszatérően vagy ingyenesen másoló berendezést bocsátanak mások rendelkezésére?

Az e kérdésre adott nemleges válasz esetén melyek azok a releváns és következetes szempontok, amelyeket a tagállamoknak az uniós jognak megfelelően annak érdekében kell követniük, hogy a kompenzációt méltányosnak lehessen tekinteni, és az érintett személyek között helyreálljon a megfelelő egyensúly?

3. Úgy kell-e értelmezni a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdése a) pontját és 5. cikke (2) bekezdése b) pontját, hogy azok lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy a jogosultaknak járó méltányos díjazás felét a szerzők által létrehozott művek kiadóinak juttassák, anélkül, hogy a kiadókat bármilyen kötelezettség terhelné arra nézve, hogy biztosítsák akár közvetve is, hogy a szerzők részesüljenek a tőlük elvett kompenzáció egy részében?
4. Úgy kell-e értelmezni a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdése a) pontját és 5. cikke (2) bekezdése b) pontját, hogy azok lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy a jogosultak méltányos díjazásának olyan differenciálatlan rendszerét vezessék be — átalány és a készített másolatok utáni díj formájában —, amelynek hallgatólágosan, de biztosan részben a zenei kották többszörözése és a bitolról többszörözés is részét képezi?

(¹) Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 2001. június 22., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.; helyesbítés: HL L 314., 2008. november 25., 16. o.)

2013. november 14-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság

(C-576/13. sz. ügy)

(2014/C 24/12)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: L. Nicolae és S. Pardo Quintillán meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság — mivel általános szabályként arra kötelezte a spanyol közforgalmú kikötőkben működő hajórakodó vállalkozásokat, hogy egy SAGEP tagjai legyenek, illetve, mindenesetre, mivel nem tette lehetővé számukra, hogy a munkaerőpiacon szerezzék be személyzetüket, akár határozatlan, akár határozott időre, kivéve, ha a SAGEP által ajánlott munkavállalók nem megfelelőek vagy számuk nem elegendő — nem teljesítette az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 49. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Bizottság által a Spanyol Királysággal szemben benyújtott kereset tárgya a Ley de Puertos del Estado y de la Marina Mercante (az állami kikötőkről és a kereskedelmi flottáról szóló törvény) által a hajórakodó vállalkozások tekintetében létrehozott rendszer, amennyiben az az árumozgatás kikötői szolgáltatását nyújtó munkavállalók irányítására vonatkozik.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az említett rendszer azon okból, hogy általános szabályként a spanyol közforgalmú kikötőkben működő hajórakodó vállalkozásokat arra kötelezte, hogy egy kikötői hajórakodókat irányító részvénytársaság, azaz SAGEP tagjai legyenek, illetve, mindenesetre, mivel nem tette lehetővé számukra, hogy a munkaerőpiacon szerezzék be személyzetüket, akár határozatlan, akár határozott időre, kivéve, ha a SAGEP által ajánlott munkavállalók nem megfelelőek vagy számuk nem elegendő, a Spanyol Királyság nem teljesítette az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 49. cikkéből eredő kötelezettségeit.

A Landgericht Kiel (Németország) által 2013. november 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hans-Jürgen Kickler és társai kontra Görög Köztársaság

(C-578/12. sz. ügy)

(2014/C 24/13)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Kiel

Az alapeljárás felei

Felperesek: Hans-Jürgen Kickler, Walter Wöhlk, Zahnärztekammer Schleswig-Holstein Versorgungswerk

Alperes: Görög Köztársaság

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a tagállamokban [az 1393/2007/EK rendelet] (¹) 1. cikkét, hogy az olyan kereset, amellyel az alperes államadósságot megtestesítő értékpapírjainak megszerzője pénzbeli követelést érvényesít teljesítés és kártérítés iránti követelés formájában, a rendelet 1. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „polgári és kereskedelmi ügynek” minősül, ha a megszerző az alperes által 2012 februárjának végén tett csereajánlatot, amelyet a 4050/2012. sz. görög törvény („Greek-Bondholder-Act”) tett lehetővé, nem fogadja el?